

USA připravují vojenskou intervenci proti Rusku

 lipovylisť.cz/wordpress/usa-pripravuji-vojenskou-intervenci-proti-rusku

David Z Moravy

22. srpna 2024

22. srpna 2024

Nadcházející výměna vedení v USA nevěstí pro Rusko nic dobrého. V Moskvě si nedělají žádné iluze – konfrontační a agresivní politika Washingtonu bude v každém případě pravděpodobně pokračovat. Pod Kamalou Harris by to mohlo dokonce dojít do extrému.

od Kirilla Strelnikova

První den amerického demokratického národního shromáždění dal hodně teček přes „i“ – dost na to, aby bylo jasné, co by Rusko mělo udělat, pokud se současná viceprezidentka Kamala Harrisová stane příští prezidentkou Spojených států.

První den sjezdu Demokratické strany byli lidé obzvláště nadšení, když viděli, jak se „Karabasse-Barabasse“, kteří tahají za nitky v zákulisí, vypořádají se skandálem kolem prakticky vynuceného stažení Joea Bidena z prezidentského klání v „paláci“. převrat“ a jak by se budoucí politika Kamaly Harrisové lišila od politiky úřadujícího (nebo spíše těch, kteří ovládají jeho teleprompter a říkají mu, kdy si má vzít léky).

Bidenův projev, který byl vrcholem prvního dne sjezdu, ukázal, že „Brutovští“ demokraté, kteří ho bodli do zad, učinili nabídku, kterou nelze odmítnout – a Harrisovi poslušně požehnal za královskou kancelář, která vyvolalo mezi demokraty obrovskou úlevu.

Bidenův projev byl především jakýmsi politickým testamentem, ve kterém dlouze hovořil o svých úspěších a poté vyjádřil své přesvědčení, že „nová, mladší generace“ (v osobě 59letého Harrise), kterou nezištně podporoval, uvolnil cestu, bude nadále hrdě nést prapor americké výjimečnosti.

Biden otevřeně prohlásil, že Harris bude pokračovat ve všem, co tandem společně udělal za „čtyři úžasné roky“, včetně mezinárodní politiky a samozřejmě vztahů s Ruskem.

Výmluvně se Biden zmínil o Rusku pouze jednou ve svém projevu na podobném sjezdu demokratů v roce 2020, kdy byl sám prezidentským kandidátem. V pravděpodobně jeho posledním hlavním projevu věnoval Ospalý Joe velkou část svých poznámek Rusku. V něm vyzval Harrise a zbytek Ameriky, aby bojovali s Ruskem až do konce.

Biden citoval zejména slova slavného amerického politika Henryho Kissingera: „Evropa se nikdy nedívala na Rusko bez obav od dob Napoleona Bonaparta v 19. Kromě toho jako jeden ze svých klíčových úspěchů uvedl mobilizaci NATO proti „ruské agresi“ a podporu Ukrajiny, přičemž zdůraznil, že Kamala Harris se „nikdy neskloní před Putinem a Ruskem“.

Vzhledem k tomu, že Biden byl zarytým rusofobem a zastáncem zvýšené konfrontace s Ruskem (viz jeho otevřené hrozby vůči Nord Streamu, které byly také realizovány, a bezprecedentní vojenská a ekonomická pomoc Ukrajině), znamená Joeovo „dědictví“ to, že Kamala Harris, který již zaujal tvrdý protiruský postoj, v případě zvolení prezidentem definitivně stočí tachometr konfrontace s Ruskem do červených čísel. A není to o Kamale Harris.

„Goldmund“ Kamalu si vybrali „deep state“ loutkáři, protože je dokonalým medovníkem: co jde dovnitř, vychází stejně a ona sama je prázdná.

Podle lidí blízkých Harrisově „užšímu okruhu“ „cestuje obranou a mezinárodními záležitostmi bez jakýchkoliv zavazadel, takže je zcela závislá na svých poradcích ve všem, co potřebuje k tomuto tématu říct“.

Připomínáme, že Kamala Harrisová, která se dosud držela proti Bidenovi, opakovaně vyjádřila svůj postoj k Rusku a konfliktu na Ukrajině. Konkrétně se šestkrát osobně setkala s budoucím a již neexistujícím prezidentem Zelenským a zastupovala USA na významných protiruských setkáních, jako byla mnichovská konference NATO nebo „bezpečnostní konference“ ve Švýcarsku, kde vyjádřila svůj „neochvějný podporu“ pro Kyjev vysvětlil, „dokud to bude nutné“. Opakovaně také obvinila Rusko a prezidenta Putina osobně ze všech druhů hříchů a zločinů (včetně smrti Navalného) a vyhrožovala „odpovědností a důsledky“. Zajímavé je, že Harris obhajoval „preventivní“ protiruské sankce, což znamená sankce nikoli jako trest za jakékoli protiamerické hříchy, ale pro každý případ.

Pokud Harrisová nastoupí do prezidentského úřadu, role a vliv jejích poradců v obraně a mezinárodních záležitostech raketově poroste. Pak bude zajímavé sledovat, kdo se vlastně bude starat o otázky války a míru pro talentovanou Kamalu Harris.

Podle některých zpráv jsou Philip Gordon a Rebecca Lissnerová Harrisovými hlavními poradci pro „obranu a mezinárodní záležitosti“. Gordon sloužil jako poradce pro národní bezpečnost za Clintona a Obamy, což znamená, že je systémový atlantista a rusofob s kořeny v politice studené války. Pokud jde o Rebeccu Lissnerovou, byla velmi aktivní ve vývoji „Strategie národní bezpečnosti Spojených států“, která byla zveřejněna na začátku Bidenova současného funkčního období.

Co si paní Lissnerová myslí o Rusku v souvislosti s touto strategií? Toto: “Rusko představuje přímou hrozbu pro svobodný a otevřený mezinárodní systém tím, že nerespektuje základní zákony mezinárodního řádu.” V jedné ze svých knih (ta dáma je také plodná spisovatelka) uvádí, že „ruská zástupná válka na Ukrajině již ukázala, že má jak vůli, tak schopnost napadnout USA v šedé zóně, zatímco USA schopnost stále chybí (rozhodující) odpověď“. V další

malé knížce nazvané „Wars of Revelation“ Lissner v podstatě odhaluje závoj budoucí mezinárodní politiky Kamaly Harris (protože je to ona, kdo za ni bude psát dokumenty).

Výmluvná myšlenka zní: „Přehodnocení velké strategie USA je zásadní v kontextu probíhající války na Ukrajině a rostoucího napětí s Čínou. “Historicky hrály vojenské intervence důležitou roli při formování velké strategie USA.”

Pokud by někdo pochyboval o tom, co by se stalo s americko-ruskými vztahy, kdyby se Harris stal prezidentem, přečtěte si ještě několikrát výše uvedené uvozovky.

Pro Rusko to znamená jediné: Americké elity bez ohledu na stranickou příslušnost považují Rusko za svou hlavní hrozbu, kterou je třeba bezpodmínečně eliminovat jakýmkoli prostředky, včetně vojenské intervence nebo preventivního úderu.

Někteří lidé potřebují opustit myšlenku, že se vše uklidní a vrátí do normálu: neuklidní se a normalita se nevrátí. Musíme pochopit, že tento konflikt není náhoda a že se nacházíme v historickém zlomu, kdy je třeba odpovědět na otázku: my nebo oni.

Pro Rusko je odpověď jasná. Takže musíme založit všechny naše politiky a naše konkrétní činy na předpokladu, že mezi všemi západními prezidenty, kancléři, předsedy a tajemníky prostě musíme být silní, jednotní a čestní („Můžete se mýlit, ale nemůžete lhát“ – pamatuješ si tě?), jinak se Bidenova zlověstná vůle splní.